

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 9 d. Nr. 21RE-
(AG-490/05-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Vytauto Kurpuveso (pranešėjas), Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė) ir Ingos Morkvėnienės, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo skundą atsakovui Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas prašo: 1) pripažinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) 2026-05-04 raštą Nr. A51-78366/26 (toliau – Raštas) nepagrįstu ir nepakankamu; 2) įpareigoti Administraciją pateikti naują, išsamų atsakymą, nurodant tikslią statinio (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); toliau – Statinys) įregistravimo NTR datą bei aiškiai atsakant į klausimą dėl teritorijos prieinamumo visuomenei.

Skunde paaiškino, kad 2026-03-19 kreipėsi į Administraciją su paklausimu „Dėl valstybinės žemės naudojimo ir statinių įregistravimo (Ukmergės g. 280)“. Prašė pateikti tikslią informaciją apie Statinio įregistravimo datą, savininką bei teisinį pagrindą, kuriuo remiantis leista įteisinti privačią nuosavybę nesuformuotoje valstybinėje žemėje. 2026-05-04 gavo atsakymą Nr. A51-78366/26, kuris yra nebaigtinis ir formalus.

Administracija nurodė tik Statinio pripažinimo tinkamu naudotis akto datą (2008-10-29), tačiau nepateikė informacijos apie tai, kada šis objektas buvo faktiškai įregistruotas Nekilnojamojo turto (toliau – NT) registre. Rašto 2 punkte teigiama, kad duomenis apie savininką teikia VĮ Registrų centras, tačiau 4 punkte pati Administracija įvardija konkretų juridinį asmenį – UAB „Augrama“, taip patvirtindama, kad tokia informacija disponuoja, tačiau pradiniam atsakymo etape ją nusišlėpė.

Rašte visiškai ignoruotas viešojo intereso klausimas, ar nurodyta teritorija yra prieinama visiems gyventojams bendram naudojimui be apribojimų. Administracija tik abstrakčiai nurodė, kad negali riboti savininko teisių.

Pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 straipsnio 1 dalį, administraciniai sprendimai turi būti pagrįsti objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis. Institucija privalo atsakyti į visus pareiškėjo iškeltus klausimus iš esmės. Nagrinėjamu atveju Administracija pateikė selektyvią informaciją, pažeisdama išsamaus ir motyvuoto atsakymo principą.

Administracija atsiliepiame prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pareiškėjui atsakymą pateikė savo kompetencijos ribose. Rašte aiškiai nurodyta, kad statinys, esantis adresu Ukmergės g. 280, Vilniuje, nėra Vilniaus miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) nuosavybė. Kelio – automobilių stovėjimo aikštelės – savininkas yra juridinis asmuo. Taip pat atsakyme pažymėta, kad duomenis apie statinio savininką, nuosavybės teisės atsiradimo pagrindą ir registravimo aplinkybes tvarko ir teikia VĮ Registrų centras. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.262 straipsnyje nustatyta, kad į viešą registrą įrašyti duomenys laikomi teisingais ir

išsamiais tol, kol jie nenuginčijami įstatymų nustatyta tvarka. Statybos teisėtumo vertinimą atlieka Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija).

Rašto penktame punkte pateiktas atsakymas yra tinkamas ir pakankamas, nes jis išsprendžia klausimą viešojo intereso aspektu – atsakovė aiškiai nurodė, kad minėta teritorija nėra Savivaldybės nuosavybė ir nėra jos valdomas viešosios infrastruktūros objektas, todėl Savivaldybė neturi teisinio pagrindo vienašališkai nustatyti šios teritorijos naudojimo režimo ar garantuoti jos prieinamumo visiems gyventojams be apribojimų. Savivaldybė negali prisiimti pareigos užtikrinti visuotinį naudojimą ten, kur ji neturi nei nuosavybės teisės, nei valdymo, nei administravimo kompetencijos. Papildomai atsakovė pagrįstai rėmėsi CK nuostatomis (4.37 straipsnio 1 dalimi ir 4.39 straipsnio 1 dalimi), kurios patvirtina, kad nuosavybės teisė suteikia savininkui teisę savo nuožiūra naudoti turtą ir nustatyti naudojimosi sąlygas, o šios teisės apribojimai galimi tik įstatymo, savininko valios arba teismo sprendimo pagrindu. Savivaldybė negali savininko valios pakeisti administraciniu sprendimu, jei nėra aiškaus teisinio pagrindo. Toks atsakymas laikytinas tinkamu: jis aiškiai apibrėžia Savivaldybės kompetencijos ribas ir pagrindžia, kodėl ji negali nei patvirtinti, nei paneigti absoliutaus teritorijos prieinamumo visiems gyventojams, nes tai priklauso nuo privataus savininko nustatyto naudojimosi režimo ir galimų teisinių apribojimų.

Skunde nurodoma neva pažeista VAĮ straipsnio 8 straipsnio 1 dalis. Tačiau nurodoma nebegaliojanti VAĮ teisės akto redakcija ir jos konkretaus straipsnio dalis. Taigi, nėra aišku, kokią teisės aktą pažeidė atsakovė, teikdama atsakymą. Administracija pateikė tinkamą ir realią informaciją pareiškėjui, ją pagrindė galiojančiomis teisės aktų nuostatomis ir argumentais. Raštas atitinka VAĮ ir kitų teisės aktų reikalavimus, o tai, kad atsakymas netenkina pareiškėjo, nesudaro pagrindo išvada, jog Raštas yra nepagrįstas ar neteisėtas.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) nuosekliai laikosi pozicijos, jog į administracinį teismą (ar Komisiją) asmuo turi teisę kreiptis tik dėl jam teises pasekmes sukeliančių individualių teisės aktų, priimtų viešojo administravimo srityje. Tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis.

Raštas yra informacinio pobūdžio, jame nesuformuluoti jokie privalomi ir vykdytini nurodymai pareiškėjui, atsakymas jam jokių tiesioginių teisinių pasekmių nesukelia, t. y. nedaro tiesioginės įtakos jo teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, todėl negali būti administracinės bylos ginčo objektu. Pareiškėjas neturi materialinio teisinio suinteresuotumo ginčyti Raštą. Reikalavimas įpareigoti parengti naują atsakymą taip pat nėra susijęs su konkrečiomis pareiškėjo teisėmis ar pareigomis, todėl toks reikalavimas nenagrinėtinas Komisijoje. LVAT praktikoje informacinio pobūdžio dokumentai nepripažįstami aktais, dėl kurių galima pateikti skundą.

Administracija, teikdama atsakymą, objektyviai įvertino aplinkybes ir atsižvelgė į tai, jog atsakymas yra susijęs su valstybinės žemės naudojimu ir statiniu, todėl buvo pagrįstai išnagrinėtas. Administracija laikosi pozicijos, jog pareiškėjas skunde nenurodė tinkamų argumentų, kurie pagrįstų skundžiamo Rašto neatitikimą teisės aktų reikalavimams.

VAĮ 11 straipsnio 1 dalis nustato, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles, t. y. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės). Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį.

LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad ne bet kokie rašto trūkumai laikomi esminiais, o tik tie, kurie, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, sukludė atitinkamo individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų

nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Be to, ne visada nustatyti tam tikri individualaus administracinio akto trūkumai savaime sudaro pagrindą naikinti visą ginčijamą aktą.

Pareiškėjas turi tiksliai nurodyti turinio trūkumus, kurie leistų pripažinti Raštą negaliojančiu ir nemotyvuotu. Šiuo atveju pareiškėjas nenurodo tikslų Rašto negaliojimo pagrindų buvimo. Jei Komisija nustatys trūkumus Rašte, būtina yra įvertinti, ar Komisijos nustatyti trūkumai yra esminiai, kurie kliudytų atsakymo adresatui (pareiškėjui) suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą.

Skundas tenkintinas

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2026-03-19 paklausimu kreipėsi į Administraciją. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų įstatymu (Komisijos pastaba – nuo 2021-07-17 Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymas (toliau – TGI), prašė pateikti informaciją apie kitos paskirties inžinerinį Statinį ir žemės naudojimo teisinį pagrindą prie Ukmergės g. 280 esančioje valstybinėje žemėje. Atsižvelgdamas į tai, kad minėtoje teritorijoje buvo įrengtos ribojančios lentelės, o vėliau atsirado informacija apie įregistruotus statinius/inžinerinius įrenginius, prašė atsakyti į šiuos klausimus: 1) Ar minėtoje valstybinės žemės teritorijoje yra įregistruoti NT objektai (statiniai, aikštelės ar kiti inžineriniai statiniai)? Jei taip, nurodyti jų unikalius numerius ir įregistravimo datą; 2) Kam (kokiam fiziniam ar juridiniam asmeniui) nuosavybės teise priklauso šie statiniai? Jei jie priklauso tretiesiems asmenims, nurodyti teisinį pagrindą, kuriuo remiantis buvo leista statyti / įteisinti privačią nuosavybę valstybinėje žemėje; 3) Ar su šių statinių savininkais yra sudaryta valstybinės žemės nuomos ar panaudos sutartis? Jei taip, nurodyti sutarties terminą ir pobūdį (atlygintinė/neatlygintinė); 4) Jei žemė naudojama privačių asmenų interesams (pvz., automobilių stovėjimo vietų rezervavimui), kokio dydžio žemės nuomos mokestį ar rinkliavą savininkai moka į Vilniaus miesto biudžetą už naudojimąsi valstybine žeme?; 5) Kaip Savivaldybė vertina šios teritorijos užėmimą privačiais ženklais/statiniais viešojo intereso atžvilgiu? Ar nurodyta teritorija yra prieinama visiems gyventojams bendram naudojimui be papildomų mokesčių ar apribojimų?

Administracija į prašymą atsakė 2026-05-04 Raštu. Dėl pirmo punkto klausimų paaiškino, kad pagal NT registro duomenis, nesuformuotoje valstybinės žemės teritorijoje greta Ukmergės g. 280, Vilniuje, yra įregistruotas kitos paskirties inžinerinis statinys – kelias (automobilių stovėjimo aikštelė), unikalus (*duomenys neskelbtini*). Šio statinio įregistravimo pagrindas – 2008-10-29 statinio pripažinimo tinkamu naudotis aktas Nr. (101)11.4-2413.

Atsakydama į antro punkto klausimus Administracija paaiškino, kad Statinys nėra Savivaldybės nuosavybė. Kelio – automobilių stovėjimo aikštelės savininkas yra juridinis asmuo. Duomenys apie statinio savininką, nuosavybės teisės atsiradimo pagrindą ir registravimo aplinkybes tvarkomi ir teikiami VĮ Registrų centre. CK 4.262 straipsnyje nustatyta, kad įrašyti į viešą registrą duomenys laikomi teisingais ir išsamiais, kol nenuginčijami įstatymų nustatyta tvarka. Pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalį statybos valstybinę priežiūrą, įskaitant statybos teisėtumo vertinimą, atlieka Inspekcija.

Dėl trečio punkto klausimų nurodė, jog vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 9 straipsnio 6 dalies 1 punktu valstybinė žemė be aukciono gali būti išnuomojama statinių savininkams, kai žemės sklypas yra reikalingas jiems priklausančioms statiniams eksploatuoti, tačiau tokios nuomos sutarties sudarymas inicijuojamas pačių statinių savininkų prašymu, pateikiamu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999-03-09 nutarimu Nr. 260 „Dėl Kitos paskirties valstybinės žemės sklypų pardavimo ir nuomos taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Nutarimas). Valstybinės žemės nuomos sutartys sudaromos tik dėl suformuotų ir NTR įregistruotų žemės sklypų, o tokie sklypai formuojami, *inter alia*, esamiems statiniams eksploatuoti. Atsižvelgiant į tai, nesuformavus žemės

sklypo nėra teisinės galimybės sudaryti valstybinės žemės nuomos sutarties bei teisėtai įforminti žemės naudojimo statinio eksploatacijai. Pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2025-11-27 įsakymu Nr. D1-190 „Dėl Žemės sklypų formavimo ir pertvarkymo projektų rengimo taisyklių patvirtinimo“, 10 punktą žemės sklypų formavimo ir pertvarkymo projektų, kai formuojami žemės sklypai esamiems statiniams ir įrenginiams eksploatuoti pagal NT kadastro informacinėje sistemoje įrašytą jų pagrindinę tikslinę naudojimo paskirtį, rengimo inicijavimo teisę turi būtent statinių, prie kurių formuojami žemės sklypai, savininkai.

Atsakant į 4 punkto klausimus Rašte nurodyta, jog vadovaujantis Nutarimo 10 punktu, valstybinės žemės nuomos objektu gali būti tik suformuotas ir NTR įregistruotas žemės sklypas. Nagrinėjamu atveju žemės sklypas nėra suformuotas ir įregistruotas NTR. Pagal Žemės įstatymo 9 straipsnio 6 dalį valstybinė žemė išnuomojama, sudarius nuomos sutartį, o pagal CK 6.477 straipsnį nuomos santykiai atsiranda tik sutarties pagrindu. Kadangi Savivaldybė nėra sudariusi valstybinės žemės nuomos sutarties dėl minėtos valstybinės žemės teritorijos, žemės nuomos mokėtis UAB „Augrama“ neskaičiuojamas.

Dėl 5 punkto klausimų Administracija paaiškino, kad Statinys nėra Savivaldybės nuosavybė, jo savininkas yra juridinis asmuo, kuris naudojimosi šia aikšte pagal jos paskirtį. Savivaldybė neturi teisės riboti. Nuosavybės teisė – tai teisė savo nuožiūra, nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti (CK 4.37 straipsnio 1 dalis), o CK 4.39 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad nuosavybės teisė gali būti apribota paties savininko valia, įstatymais arba teismo sprendimu.

Ginčas kyla dėl Administracijos Rašto atitikties išsamumo principui (informacijos nepateikimo). Pareiškėjo teigimu, Rašte pateiktas atsakymas neišsamus, nes juo neatsakyta į visus Prašyme iškeltus klausimus, t. y.: nebuvo atsakyta dėl faktinės objekto įregistravimo NT registre datos; neatsakyta dėl viešojo intereso (ar nurodyta teritorija yra prieinama visiems gyventojams bendram naudojimui be apribojimų). Pareiškėjas Rašto panaikinti neprašo, o prašo pripažinti Raštą nepagrįstu ir nepakankamu bei įpareigoti Administraciją pateikti naują, išsamų atsakymą, nurodant tikslią Statinio įregistravimo NT registre datą bei aiškiai atsakyti į klausimą dėl teritorijos prieinamumo visuomenei. Taigi pareiškėjas iš Administracijos siekia gauti papildomą atsakymą, kuriame būtų nurodyta Statinio įregistravimo data NT registre bei pasisakyta dėl jo prašyme minimos teritorijos (kuri yra valstybinė žemė) prieinamumo visuomenei.

VAĮ 11 straipsnyje įtvirtinta, jog asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Taisykles (1 dalis). Jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui (4 dalis). VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo turinį.

Pagal Taisyklių 45 punktą į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (*ar prašomas kelias administracines paslaugas*) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (*45.1 papunktis*); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (*45.2 papunktis*); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (*45.3 papunktis*); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (*45.4 papunktis*).

TGĮ 1 straipsnyje nurodyta, kad šio įstatymo tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų <...>, duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus, suteiktus VAĮ nustatyta tvarka, kituose įstatymuose

nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas, ir kuriuos būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams, įgyvendinimo priemonės ir tvarką.

Pareiškėjas, kreipdamasis į Administraciją, siekė gauti administracinę paslaugą (informaciją), todėl vadovaujantis VAI 11 straipsniu, Taisyklių 45.1 papunkčiu bei TGĮ nuostatomis Administracijai kilo pareiga suteikti informaciją, pateikti motyvuotą atsisakymą ją suteikti ar persiųsti prašymą (jo dalį) nagrinėti kompetentingam subjektui.

Dėl prašymo nurodyti Statinio įregistravimo datą

Nagrinėjamu atveju Rašte nurodyta, kad Statinio įregistravimo pagrindas – 2008-10-29 Statinio pripažinimo tinkamu naudotis aktas. Komisija vertina, jog dėl prašymo nurodyti Statinio įregistravimo datą nėra atsakyta tinkamai (tiksliai pagal prašymo turinį), nes Statinio pripažinimo naudoti akto data nėra Statinio įregistravimo data. Tai, jog Administracija atsakydama į kitą pareiškėjo klausimą nurodė, kad duomenys apie statinio savininką, nuosavybės teisės atsiradimo pagrindą ir registravimo aplinkybes tvarkomi ir teikiami VĮ Registrų centre, šiuo atveju nereiškia, kad Administracijos rašte pateiktas atsakymas į klausimą dėl Statinio registravimo datos yra tinkamas. Administracija turėjo atsakyti dėl Statinio įregistravimo datos, atsakyti tokią informaciją pateikti (nurodydama teisinį pagrindą, pvz., jog tokia informacija pagal konkrečias teisės normas neteiktina) arba persiųsti šią prašymo dalį nagrinėti subjektui, kuris gali suteikti tokią informaciją.

Dėl klausimų, susijusių su Statinio naudojimu (viešojo intereso užtikrinimu)

Pareiškėjas Administracijos klausė, kaip Savivaldybė vertina šios teritorijos užėmimą privačiais ženklais/statiniais viešojo intereso atžvilgiu? Ar nurodyta teritorija yra prieinama visiems gyventojams bendram naudojimui be papildomų mokesčių ar apribojimų? Kaip minėta, Administracija paaiškino, kad Statinys nėra Savivaldybės nuosavybė, jo savininkas yra juridinis asmuo, kuris naudojasi šia aikštele pagal jos paskirtį. Savivaldybė neturi teisės riboti.

Komisijos vertinimu tokio turinio atsakymas nėra tinkamas, nes neatitinka prašymo turinio. Tai, jog Administracija nurodė, kad Statinys priklauso juridiniam asmeniui, nereiškia, kad buvo atsakyta į klausimą, ar teritorija yra prieinama visiems gyventojams be apribojimų (kaip vertinamas užėmimas). Tai, kad Savivaldybė „neturi teisės riboti“ (Statinio savininko teisių), nereiškia, kad pateikta pozicija dėl valstybinės žemės prieinamumo visuomenei. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2024-01-10 nutarimu Nr. 32, vadovaudamasi Žemės įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 4 ir 8 dalimis, Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 4 straipsnio 10 dalies 2 punktu, nutarė perduoti Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos patikėjimo teise valdomus savivaldybės miestų ir miestelių teritorijų ribose esančius valstybinės žemės sklypus (jų dalis) ir žemės sklypais nesuformuotos valstybinės žemės plotus valdyti patikėjimo teise, be kitų, ir Vilniaus miesto savivaldybei (pagal 57 priede nurodytą sąrašą ir pridedamą Vilniaus miesto savivaldybei patikėjimo teise valdyti perduodamų savivaldybės miestų ir miestelių teritorijų ribose esančių žemės sklypais nesuformuotos valstybinės žemės plotų planą) (1.57 papunktis). Taigi valstybinės žemės, esančios po Statiniu, patikėtinis turėtų būti Savivaldybė (Rašte nenurodyta kitaip). Rašte patvirtinta, jog žemės nuomos sutartis su UAB „Augrama“ nėra sudaryta ir nuomos mokestis nėra skaičiuojamas. Tačiau nėra nurodyta kokių dokumentų (pvz., panaudos sutartis ar kt.) ar kokia teisės norma remiantis tuomet minėta bendrovė naudoja valstybinės žemės sklypą, bei ar vien tai, kad Sklype yra jai priklausantis Statinys, reiškia, jog visuomenė turi / neturi teisės naudotis valstybinės žemės sklypu. Rašte nėra atsakyta, ar sklypas yra prieinamas bendram naudojimui visuomenei.

Kaip minėta, Rašte taip pat nurodoma, jog valstybinės žemės nuomos sutartys sudaromos tik dėl suformuotų ir NTR įregistruotų žemės sklypų, tokie sklypai formuojami ir esamiems statiniams eksploatuoti, tačiau valstybinės žemės nuomos sutarties sudarymas inicijuojamas būtent pačių statinių savininkų prašymu, o nesuformavus sklypo nėra teisinės galimybės sudaryti valstybinės žemės nuomos sutarties statinio eksploatacijai. Tačiau vien šie teiginiai nepatvirtina, kad Statinio savininkas, kuris nesikreipia dėl sklypo suformavimo nuomai, valstybinės žemės sklypą naudoja teisėtai, ir atitinkamai, kad jis turi teisę riboti sklypo prieinamumą visuomenei. Be to, nors Administracija apibrėžė nuosavybės teisės turinį bei nurodė, kad ji gali būti apribota paties savininko valia, įstatymais arba teismo sprendimu, Rašte nepaaiškinta, kodėl Administracija, kaip valstybinės

žemės patikėtinis, negali imtis teisinių priemonių, jei valstybinė žemė galimai naudojama be teisėto pagrindo.

Paminėtina ir tai, kad Administracija nurodė, jog pagal Teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymą statybos valstybinę priežiūrą, įskaitant statybos teisėtumo (*Komisija papildo – ir žemės naudojimo teisėtumo*) vertinimą atlieka Inspekcija. Tačiau pagal VAI 11 straipsnio 4 dalį, tuo atveju, jei klausimas nėra priskirtas institucijos kompetencijai, ji privalo persiųsti prašymą (jo dalį) nagrinėti kompetentingam subjektui. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas kėlė klausimus dėl valstybinės žemės po Statiniu naudojimo galimai neturint tai leidžiančio dokumento, Administracija, negalėdama atsakyti, turėjo prašymo dalį persiųsti Inspekcijai.

Apibendrinant, nėra pagrindo teigti, kad Administracijos atsakymai į 5 punkto klausimus dėl viešojo intereso (galimybės sklypu naudotis visuomenei) atitinka Taisyklių 45 punkto reikalavimus bei išsamumo principą.

Įvertinusi išdėstytą, Komisija daro išvadą, jog yra pagrindas skundą tenkinti, įpareigojant Administraciją pateikti papildomą atsakymą dėl prašymo nurodyti tikslią Statinio įregistravimo NTR datą bei į klausimą dėl nesuformuoto valstybinės žemės sklypo naudojimo ir prieinamumo visuomenei.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

įpareigoti Vilniaus miesto savivaldybės administraciją pateikti papildomą atsakymą dėl pareiškėjo 2026-03-19 prašymo nurodyti tikslią Statinio įregistravimo Nekilnojamojo turto registre datą bei į klausimą dėl nesuformuoto valstybinės žemės sklypo naudojimo ir prieinamumo visuomenei.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė